

1. Гърците признават българските граници между трите морета и Дунавъ и още нѣкои пристанища черноморски тѣ доброволно на България отстъпватъ.

2. До днесъ тѣ упорно отказваха да признаятъ царската титла на Симеона, а сега признаватъ, щото българскиятъ владѣтель царъ, т. е. императоръ да се зове, както и тѣхниятъ. Признаватъ сжщо българскиятъ духовенъ началникъ патриархъ да се нарича и да бжде независимъ и на равна нога съ цариградския и другитѣ православни патриарси.

3. Уговорено било още, отсега нататкъ на българския посланикъ въ Цариградъ да се дава първо мѣсто следъ императора, дори предъ тоя на голѣмата Германска империя.

Императоръ Романъ Лакапинъ треперя отъ гнѣвъ и злоба но е безсиленъ. И по неволя се съгласява:

— Да бжде миръ!

— Миръ да бжде! — ехти по цѣлия многолюднъ царственъ градъ.

Вѣнчавката на Петра съ Мария. И сжщински миръ да бжде, приятелство да се запази, византийцитѣ прѣвъ пжтъ се съгласили своя княгиня жена да дадатъ на варварски царъ, за каквито тѣ смѣтали владѣтелите на всички други страни и народи. Решено било царъ Петра да вѣнчаятъ съ Мария, дъщеря на императоровия синъ Христофоръ. И въ знакъ на сключения миръ Мария била наречена „Ирина“, т. е. „миръ“.

На Рангеловденъ се извършва вѣнчавката.

И после почва голѣмо царско пиршество.

Но всичко се свърши и настъпва день за раздѣла. Голѣма блѣскава свита съ разкошни, богати дарове изпраща далече българскитѣ владѣтели и тѣхната свита — чакъ до градецъ Евдома, дето ги чака ново угощение. Прощални сълзи лѣятъ царичини родители — изпращатъ любимо чедо въ далечни страни. И на Мария-Ирина е мжчно и тежко да се раздѣли съ роднини и родители, съ блѣскава столица, съ радостенъ и веселъ животъ въ разкошни палати. Но всичко понася. Защото царица българска ще бжде. И всичко въ България ще научи и узнае, всичко редовно ще съобщава на своитѣ. И ще готви гибелта на своето ново отечество. Та и за това именно тя е дадена жена на „варварския“ български царъ.

Недоволство въ България. Съ тържества и веселби посрѣща Преславъ и своя царъ и своята царица съ нейната многобройна свита отъ гърци и гъркини, които веднага се настаняватъ на разни служби въ царскитѣ палати и въ държавното управление.